

Teresa Łaszczyńska, Leszek Wojda, Jerzy Stępkowski

Skrzydłów, pow. Radomsko. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 8, 196-197

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

towane w literaturze polskiej, jako grodzisko wczesnośredniowieczne. Podjęcie prac archeologicznych miało na celu sprawdzenie tej hipotezy. Jest to silnie zalesione wzgórze, w znacznym stopniu zniszczone przez bunkry i rowy strzeleckie z czasów II wojny światowej. Założono dwa wykopy sondażowe - jeden na prawdopodobnym majdanie, drugi na domniemanym wale, we wschodniej części wzgórza.

Obydwa wykopy okazały się być kulturowo jałowe. Znalezienie jednego niecharakterystycznego dla okresu średniowiecza fragmentu ceramiki nie może świadczyć o istnieniu grodu. Można go raczej wiązać ze stwierdzonym w okolicy osadnictwem z okresu rzymskiego. W obydwu wykopach uwarstwienie miało charakter naturalnego układu morenowego /głina zwalowa warstwowana z piaskiem, a w niej granitowe otoczaki w bezładnym układzie.

Negatywny wynik badań sondażowych poddaje w wątpliwość hipotezę badaczy niemieckich o istnieniu grodu w Sądkowie. Zwłaszcza, iż w najbliższej okolicy znajduje się wiele wzniesień, które można identyfikować jako grodziska.

SIEDLCE

patrz
średniowiecze

SKRZYDŁÓW, pow. Radomsko
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Teresa Łaszczewska oraz mgr Leszek Wojda i mgr Jerzy Stępkowski. Finansował WKZ w Łodzi. Osada wielokulturowa z okresów: IV-V okresu epoki brązu, lateńskiego, późnorzymskiego, wczesnego średniowiecza.

Wyeksplorowano powierzchnię 1,5 ara. W warstwie kulturowej występowały zabytki z różnych okresów czasu.

Na wykopie V wyróżniono cztery obiekty wczesnośredniowieczne - jamy, zawierające ceramikę z XI /względnie XI-XII wieku/ oraz dwa zwarte skupiska skorup z wczesnego okresu lateńskiego /względnie z przełomu okresów halsztackiego i lateńskiego/. Z wyróżnionych obiektów zasługują na uwagę dwie jamy /nr 1 i nr 3/ większe od pozostałych. Skupiska skorup nr 1 i nr 2 tworzyły zwarte rumowiska potłuczonych ceramiki.

Na terenie całego wykopu V występowała warstwa kulturowa zawiera-

jąca luźne ułamki ceramiki z różnych okresów czasu. Wyplęciła się ona na głębokości około 0,50 m od powierzchni ziemi.

W wykopie VI odkryto obiekt mieszkalny o prostokątnym zarysie i wymiarach około 5 x 3 m. Obiekt był usytuowany po linii zachód-wschód. Jego wypełnisko sięgało do głębokości około 1 m od powierzchni ziemi. U spodu wypełniska, na głębokości około 0,80 m, w centralnej części obiektu, wystąpiło zapewne palenisko o wymiarach około 1,50 x 1,20 m. W jego wypełnisku odkryto dużą ilość ceramiki lepionej ręcznie i toczonej na kole.

Powyższy obiekt datuje się na podstawie ceramiki na początek okresu wędrówek ludów.

SŁUPSKI MŁYN, pow. Grudziądz
Stanowisko 3

Muzeum w Grudziądzu
Polskie Towarzystwo Archeologiczne i Numizmatyczne
Oddział w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski. Finansował Urząd Miasta i Powiatu oraz Muzeum w Grudziądzu. Czwarty sezon badań. Wczesno-średniowieczny i średniowieczny zespół osadniczy.

C z ł o n A

Wytyczono wykop o wymiarach 2,5 x 5 m w północnej jego części. Dokończono eksploracji chaty z I połowy X w., uchwyconej częściowo w wykopie badawczym w roku ubiegłym.

C z ł o n B

Wytyczono dwa wykopy o łącznej długości 18 m na osi północ-południe /głównej magistrali biegnącej wzdłuż grodziska, na której sytuowano wykopy w latach ubiegłych, na członie A i B/. Stwierdzono, że osadnictwo poświadczane warstwą kulturową o przeciętnej miąższości 30 cm pochodzi głównie z okresu wczesnego średniowiecza /X w./.

Następnym celem było przebadanie fosy dzielącej gród na dwa człony /A i B/. Wykopem 2 x 5 m stwierdzono, że pochodzi ona z przebudowy średniowiecznej tego grodu, przypadającej na II połowę XIII wieku.

Wyniki wykopalisk przyniosły nowe elementy do zagadnień rozplanowania i zagospodarowania grodu. Uzyskano pełną stratyografię nawarstwień osadniczych tego obiektu. Wstępna analiza materiału ruchomego potwierdza chronologię osadnictwa wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego.

Zakończenie prac planowane jest w przyszłym roku.